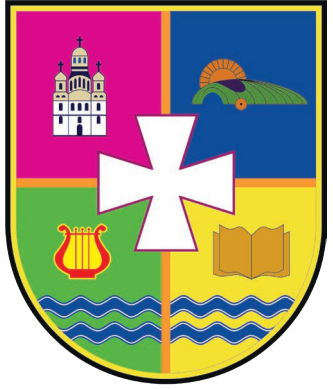

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №6(58) 20 БЕРЕЗНЯ 2020 РОКУ

Працьовиті, розумні, активні, чарівні зібралися разом на одній сцені 6 березня у Білоцерківці вперше відбулося свято жіночої краси, успіхів і талантів «Успішна пані громади 2020»

Певно, не знайдеться в календарі такого свята, з нагоди якого працівники культури нашої громади не підготували б мистецький захід. Незважаючи на таку велику кількість, усі вони різнопланові, різножанрові та оригінальні. А тому й запам'ятовуються надовго.

Здавалося б, напередодні 8 Березня в Білоцерківці можна влаштувати традиційний концерт та привітати жінок пісенно-танцювальними номерами. Наші артисти-аматори настільки професійні, що участь у концерті не надто напружувала б їх. Та протоптані стежки не для творчих людей. Натомість у громаді вперше організували та провели свято жіночої краси, успіхів і талантів «Успішна пані громади 2020».

Понад місяць копіткою роботи

– Ми готувалися до нього понад місяць, – розповідає незмінна ініціаторка та організаторка усіх свят у громаді, в. о. завідувачки сектору культури і туризму Білоцерківської сільської ради Наталія Лук'янець. – Задіяні були всі без винятку культпрацівники: директори будинків культури, методисти, художні керівники, бібліотекарі... Кожен мав свою ділянку роботи: готувати концертні номери чи прикрашати сцену, зустрічати та розсаджувати в залі гостей чи учасниць свята, працювати за лаштунками тощо.

Зізнаюся: мене завжди приємно дивує, що кожен захід, який готує пані Наталія Лук'янець, продуманий до найменших дрібниць. Наприклад, у залі біля сцени стояв стіл. Його поставили там не випадково. Бо учасниці свята отримували на сцені подарунки, квіти, а потім спускалися в залу та сідали на свої місця в першому ряду. І кожна цілком природно клала свої «трофеї» на той стіл.

Таких «дрібниць» було чимало. Можливо, глядачі, які уважно стежили за дійством на сцені, їх і не помічали.

Так само не помічали незручностей чи недоречностей (бо їх не було – вони й не могли виникнути, адже все було ретельно продумане).

Друге, що мене так само дивує – як працівникам культури вдається організовувати заходи на високому рівні без належного фінансування. Скільки фантазії та креативності треба мати, щоб, приміром, оформити сцену винятково з підручних матеріалів!

– Оформленням сцени маємо завдячувати Тетяні Кравчун, – продовжує Наталія Андріївна. – А музичне оформлення, як завжди, взяв на себе Сергій Таран. Він же відзняв та змонтував відео про кожну з учасниць заходу. І це, певно, було найважче, бо деякі жінки внаслідок скромності чи певних рис характеру не одразу погодилися розповісти про себе, з ними треба було зустрічатися по кілька разів.

Вітальне слово І. В. Лещенка.

Постановкою танців займалася хореограф Ярослава Бехтер. А вже безпосередньо під час свята демонстрацією

Перший колективний вихід на сцену успішних жінок громади.

відео займалася директорка Бірківського СБК Наталія Шіян, роботою за лаштунками – завідувача Огірківським СК Людмила Чугуй та художні керівники Валентина Бондар і Валентина Моспан. Гостей зустрічала в. о. директорка КЗ «Бібліотека Білоцерківської ОГ» Лариса Башинська, обов'язки фотографа виконувала директорка Подільського СБК Раїса Панасенко, а відеооператора – методист сектору культури Тетяна Іващенко. Повторюся: були задіяні всі працівники культури, кожен мав свою ділянку роботи й чудово впорався з обов'язками.

Ними пишаються на роботі та в родині

Та хотілося б докладніше розповісти про саме свято. У ньому взяли участь 13 представниць громади. Кандидатури претенденток ретельно відбирали колективи підприємств, установ, організацій. Це справді успіш-

ні жінки, які зуміли реалізуватися як у професійній сфері, так і в родині: працівниці підприємств і органів влади, закладів освіти, культури й водночас дружини, матері, тещі, свекрухи, бабусі.

Почалося свято з виходу всіх учасниць на сцену. Присутні в залі зустріли їх бурхливими оплесками. Після цього з вітальним словом до всіх жінок громади звернувся Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко.

По тому ведучі свята Сергій Шатлов та Наталія Лук'янець по черзі представляли успішних жінок громади. Розповіді ведучих гармонійно доповнювали слайд-презентація та відео про кожну з учасниць.

Першою представили Наталію Василівну Бондар, яку, власне, й представляти не треба: її добре знають не лише в Подолі, де вона працює в старостаті, а й загалом у громаді. Небайдужа, енергійна, відповідальна, Наталія Бондар дуже любить людей і

завжди перебуває поміж них. Спочатку працювала листоношею, а з 2005 року перейшла на роботу у виконавчий комітет Подільської сільської ради.

Сама ж Наталія Василівна найбільше пишається своєю родиною – чоловіком та сином. Дуже любить подорожі та нові яскраві враження.

Другою на сцену піднялася бухгалтер Красногорівської філії АТ «Полтаваобленерго» Лариса Іллівна Дітяр. Цього року в пані Ларисі кругла дата: 20 років роботи на цьому підприємстві. А до цього вона працювала в Білоцерківській школі, Великобагачанській бібліотеці, колгоспі «Жовтень». Їй вдається успішно поєднувати роботу бухгалтера та «посади» мами, бабусі, а головне – тещі. До всього, Лариса Дітяр – депутат Білоцерківської сільської ради.

Далі на стор. 2

Шевченківські дні відзначили поетичним словом

У перші березневі дні, коли прокидається природа, а разом з нею надії та мрії, у людей з'являється потяг до прекрасного. Поезія – це часточка духового життя, яке допомагає людині залишатися людиною в непрості часи.

Уже стало традицією до Шевченківських днів у КЗ «Бібліотека Білоцерківської ОГ» проводити конкурс читців під гаслом: «Поезія в наших душах». І щоразу наші активні різнобікові користувачі бібліотек громади радують гарним вибором, технікою виконання поезії, художнім оформленням свого виступу.

Родзинкою цьогорічного свята поезії стали відома поетеса Полтавщини, переможниця Всеукраїнського конкурсу «Шевченко об'єднує народи» Тетяна Домашенко та Людмила Бодня, яка прикрасила конкурс віршами знаного поета нашого краю, свого чоловіка Володимира Бодні.

Бібліотекарі громади ретельно підготували своїх конкурсантів, проте хвилювалися за них, як за рідних. Членам журі (завідувача сектору культури і

Учасники й організатори поетичного конкурсу.

туризму Н. А. Лук'янець, методист сектору культури і туризму Т. М. Іващенко, вчителька української мови і літератури Н. І. Писаренко) було не просто

визначити найкращих.

Гран-прі вибороли і отримали Каріна Колісник, користувачка КЗ «Бібліотека Білоцерківської ОГ», яка предста-

вила власні вірші у формі відеопоезії, та Наталія Павленко, користувачка Подільської сільської бібліотеки-філії,

яка виконала твори Т. Г. Шевченка

Запам'ятаються виступи Альони Ісаєнко (Балакліївська сільська бібліотека-філія), Дарини Яковенко (Бірівська сільська бібліотека-філія), Едуарда Лук'янца, Володимира Кравчуна, Анни Шарай (Білоцерківська сільська бібліотека), які розділили перше місце. Ніна Василівна Чугуй (Білоцерківська сільська бібліотека) прочитала зворушливий вірш про війну і кохання, присвячений 75-й річниці Перемоги у Другій світовій війні.

Сподобалися глядачам читці Іван Веремеєнко, Олександр Скорик, Володимир Лукаш, Світлана Молдавчук, Любов Лобанова, Ангеліна Сога, Оксана Долженко, Богдан Москвиченко, Світлана Чугуй та Любов Молдавчук.

Усіх учасників конкурсу відзначили почесними грамотами та пам'ятними подарунками. А Т. М. Домашенко подарувала кожному конкурсантові книгу своєї поезії з іменним підписом.

Лариса БАШИНСЬКА,
директор КЗ «Бібліотека
Білоцерківської ОГ».

Працьовиті, розумні, активні, чарівні зібралися разом на одній сцені

Закінчення. Початок на стор. 1

Тетяна Сергіївна Подорожняк – її колега-бухгалтер. Після закінчення Харківського інституту лісового господарства незмінно трудиться на одному місці – в ДП «Миргородський лісгосп». Тетяна Сергіївна користується заслуженими повагою і авторитетом серед колег, а у вільний від роботи час з приємністю справляється з обов'язками дружини, мами, свекрухи, бабусі, куми, подруги, сусідки. І понад усе любить своїх онуків.

Світлану Василівну Грищенко теж добре знають у громаді. Творча, артистична, граційна, вона зачаровує своїм танцем та дарує позитивні емоції глядачам. А ще хореограф Білоцерківського СБК Світлана Грищенко керує танцювальним колективом «Кумоньки» та дитячим колективом «Юність».

Після закінчення Гадяцького училища культури Світлана працювала в Полтавській обласній філармонії артисткою балету пісенно-танцювального ансамблю «Полтава». У житті талановитої жінки було чимало гастролей та блискучих виступів на сценах Полтави, Одеси, Києва й інших міст України. Усе це С. Грищенко проміняла на роботу в Білоцерківському СБК, де працює з 2012 року. Вона – перша помічниця директора, відповідальна, наполеглива, творча.

«Моя Світлана – ідеальна дружина й найкраща мама», – відгукується про неї чоловік Сергій.

Успішні в усьому

Педагогічну галузь на святі представляли завідувача дошкільним закладом «Дюймовочка», Наталія Володимирівна Сулименко, вчителька Красногорівської ЗОШ І-ІІІ ст. Тамара Миколаївна Остапенко та заступниця директора з навчально-виховної роботи Красногорівського ПТУ-49 Світлана Дмитрівна Лиходід.

Торік **Наталія Володимирівна Сулименко** була нагороджена Подякою Міністерства освіти і науки. Та найбільше вона пишається повагою колег і вдячністю батьків свої вихованців. Дитсадок у Білоцеркві, яким вона керує вже тривалий час – це затишна оаза для малюків, де вони почуваються захищеними, доглянутими, де з цікавістю пізнають навколишній світ. Усе тут наповнене любов'ю до малюків

Учасниці свята та глядачі з цікавістю спостерігали за дійством.

та неабиякою творчістю завідувачки, яка, до всього, пише вірші. Окрім цієї «домівки», пані Наталія чудово опікується й власною, дуже любить вирощувати квіти. Разом із чоловіком виховали двох доньок.

Скоро 30 років, як **Тамара Миколаївна Остапенко** працює в Красногорівській школі. Працює захоплено, творчо, сповна віддаючи себе улюбленій справі. Результатом стала чи не найбільша серед освітян громади кількість переможців Всеукраїнських олімпіад з біології, хімії та екології, а також Малої академії наук. А ще пані Тамара є лауреатом церемонії нагородження «Жінка року Великобагачанщини 2011».

«Понад усе люблю подорожувати, тільки щоб разом із родиною: чоловіком, синами, а тепер ще й з невісткою та нашою онукою», – говорить успішна жінка громади.

Молода, але амбітна, напрочуд енергійна та ініціативна. Саме так можна охарактеризувати **Світлану Дмитрівну Лиходід**. «Ніколи не зупиняється на досягнутому» – це її кредо. У Красногорівському ПТУ-49 вона працює з 2013 року, а заступником директора – з 2017 року. Завдяки її професійності, ініціативності, творчості в училищі реалізуються такі проекти як «Педагогічний вернісаж», «Творча обдарованість» та інші. Разом із чоловіком молода жінка виховує 6-річного сина.

Перш ніж стати соціальним працівником, Катерина Григорівна Чугуй із с. Поділ тривалий час працювала в побутокмбінаті. Та й зараз багато од-

носець звертаються до неї, коли потрібно пошити чи відремонтувати одяг. Проте 2003 року жінка кардинально змінила професію й стала доглядати старих та немінних самотніх людей. «Від старості не можна ані втекти, ані відкупитися», – говорить вона. – Звісно,

Керівник ДП «Миргородський лісгосп» О. О. Калініченко вітає Т. С. Подорожняк.

добре, коли люди на схилі літ живуть поруч із рідними. Але так буває не завжди. Самотнім людям допомагають соціальні працівники».

Катерина Григорівна – щаслива жінка, адже поєднала улюблену роботу й родину: чоловіка та двох доньок. А відпочинок з онуком на морі в Скадовську чекає щороку більше, ніж новорічну ніч.

Ще одна успішна пані громади – секретар ТОВ «Білагро» **Аліна Анатоліївна Онищенко**. Секретар – професія, що входить до п'ятрки найзатребуваніших. Це права рука керівника,

його незмінний помічник і, звичайно ж, обличчя підприємства. Аліна закінчила Полтавську аграрну академію й досконало володіє набором професійних знань та вмінь, а ще вона має гарний смак, розвинене естетичне чуття, внутрішню культуру, наділена

доброчинністю й тактовністю. У вільний час полюбає вишивати. Зараз, приміром, вишиває рушник до Великодня, щоб разом із чоловіком і донечкою освятити великодні кошики

Валентина Яківна Гнідаш із Огирівки працювала бібліотекаркою, на пошті, а з 2005 року займається улюбленою справою: жінка просто обожнює мистецтво кулінарії. А ще вона вирощує квіти. Її запрошують готувати та пекти торти на весілля. Своєю радістю й гордістю Валентина Яківна називає двох синів та люблячого чоловіка.

доброчинністю й тактовністю. У вільний час полюбає вишивати. Зараз, приміром, вишиває рушник до Великодня, щоб разом із чоловіком і донечкою освятити великодні кошики

Фінальний акорд свята: нагородження учасниць.

Запроваджено карантин

З метою запобігання поширенню коронавірусної інфекції COVID-19, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 року №211 «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19», відповідно до статті 29 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», керуючись п.20 статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування» видано розпорядження сільського голови від 11.03.2020 №7-Р/ОСН, яким у період із 12 березня по 03 квітня 2020 року тимчасово призупинено освітній процес у закладах освіти та проведення масових заходів.

У зв'язку із встановленням загальнонаціонального карантину усі заплановані навчальні, культурні, спортивні та інші масові заходи у період із 12 березня по 03 квітня 2020 року переносяться на невизначені терміни.

Освітній процес у закладах загальної середньої освіти здійснюється за дистанційною формою навчання або з використанням технологій дистанційного навчання.

Разом з цим повідомляємо, що пробне тестування з української мови і літератури відбудеться 4 квітня 2020 року, з інших навчальних предметів – 11 квітня 2020 року.

При цьому учасники пробного ЗНО мають повторно віддрукувати запрошення-перепустки.

**Л.ЯКИМЕНКО,
т. в. о. начальника відділу освіти, молоді та спорту**

Свято в Балаклії готували спільно

У цей важкий для держави та кожного з нас час ми обов'язково повинні бути дружними, згуртованими, щирими і чесними один перед одним, дарувати тепло своїх сердець старшому поколінню, людям слабшим і менш захищеним.

Саме цим і керувалися жителі Балаклійського старостинського округу, організовуючи свято до Міжнародного жіночого дня 8 Березня. У Балаклії тривалий час працює клуб дозвілля «Берегиня», яким керує бібліотекарка Лідія Іванівна Ісаєнко. А при первинній ветеранській організації діє клуб дозвілля «Родинонька». Саме ці громадські об'єднання й підготували спільно тепле, зворушливе свято.

Для святкування обрали кафе «Водограй», де всіх го-стинню зустріла господиня цього закладу Галина Кузьмівна Карасенко.

Присутніх жінок вітали зі святом голова первинної ветеранської організації Л. А. Лобанова та директорка Балаклійського НВК Л. П. Луць.

До святкування весело й жартівливо припрошували людей Неслуханий зять

(М. П. Михайлець) та Непримирна теща (Л. П. Луць). Завітали на свято й капосні та непосидючі баба Палажка (Л. І. Ісаєнко) та баба Параска (Г. М. Тихоненко). Вони неабияк додали гарного святкового настрою.

У ветеранській організації вже стало традицією на кожному святі крім загальних вітань вшановувати невеличкими почестями найшанованіших, найповажніших людей. Цього разу багато теплих слів лунало на адресу Євдокії Григорівни Гречко. Її люди називають «волатеркою» та «швидкою допомогою». Адже ця жінка вже навіть не роками, а десятиріччями допомагає односельцям. Не обійшли увагою й швею Марію Максимівну Гусаренко – людину щиро, доброзичливу, відверту.

А хто у 80–90-х роках був у наших оселях найбажанішим гостем? Ну звичайно ж, листо-

ноші! Тож вшановували й листоношу Людмилу Андріївну Мацько, яку поважають за її людяність, скромність, уміння працювати з людьми. Вона завжди вміла знайти якийсь особливий підхід до кожного, ніколи не стояла і не стоїть осторонь чужої біди. І завжди однією з перших у скрутну хвилину приходила на допомогу односельцям.

Доброчинлива, відверта, залюблена в професію кухаря та в людей, рідне село. А ще чудова подруга й наставниця для молоді. Саме такою знають у селі Лідію Григорівну Мацько. Ця жінка – наче чиста криниця, з якої черпаєш і силу, і натхнення, і мудрість, при цьому вона не пересихає й не міліє. А сердечна доброта? Їй немає ні кінця, ні краю, не розгубила її Лідія Григорівна на нелегких життєвих дорогах до цього часу.

Музичні вітання для жінок на святі дарували О. М. Завацька, Л. П. Луць, В. Я. Андрощук, О. В. Андрощук, С. В. Литвишко та М. П. Михайлець. Це талано-

виті та майстерні артисти-аматори, улюбленці публіки.

Музичний супровід забезпечував віртуоз М. Г. Горобець. Запальні танці у його виконанні «розігріли» присутніх. Люди веселилися від душі, забувши про втоми, хворі ноги, збокуй тиск, серце й прожиті літа. Навіть 80-річна Марія Максимівна не змогла відмовити 71-річному Іванові Петровичу Шпирні, який запросив її на вальс. Завзятості та витримці цієї пари позаздрили б і молоді!

Свято вдалося на славу, всі залишилися задоволеними: і організатори, й аматори, й ветерани. А все тому, що готували свято спільно, злагоджено: і ветеранська організація, й клуб «Берегиня», й навчально-виховний комплекс, і артисти-аматори. Дякуємо всім, хто готував свято. Особливе спасибі Г. К. Карасенко за надане приміщення кафе «Водограй», за підтримку й привітність.

**Любов ЛОБАНОВА,
голова первинної
ветеранської організації.**

Замість післямови

Ось такі вони: вродливі, розумні, талановиті, чарівні, вишукані, працюючі, люблячі та ніжні. Одне слово, успішні жінки громади.

Учасниць свята зі сцени вітали керівники підприємств, представники органів влади, профспілки. Вони вручали подарунки, закуплені коштом підприємств, зичили добра, здоров'я, щастя та всьляких гараздів.

Представлення успішних жінок перемежовувалося музичними вітаннями. Пісенно-танцювальні номери успішним жінкам та глядачам дарували заслужений працівник культури України Василь Моспан, Костянтин Шиян, Олександр Ганзенко, Юрій Михайлик, Володимир Булат, Петро Рибальченко, Наталя Лук'янець, Євген Діттар, танцювальний ансамбль «Фіалка» та артисти-аматори Огирівського СК.

А наприкінці свята учасниці дійства знову піднялися на сцену, де їм вручили статуетки «Успішна пані Білоцерківської громади–2020» та дипломи.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Любов і трактори супроводжували Івана Осіпова все життя

1 березня виповнилося 75 років жителю села Бірки Іванові Андрійовичу Осіпову. І хоча поздоровлення й вішунвання на свою адресу він уже приймає, про цю непересічну людину варто розповісти й після його ювілею.

Він народився переможного 1945 року в селі Ярошівка Катеринопільського району Черкаської області. Там же закінчив школу, в Каневі вивчився на тракториста. Країні були потрібні робочі руки – піднімати з повоєнних руїн народне господарство. Замість виробництва танків вітчизняні заводи переходили на випуск мирної техніки – тракторів. Іще в роки радянсько-німецької війни в 1943 році в місті Владимир за 176 км на схід від Москви розпочалося будівництво тракторного заводу. Першу свою продукцію – 500 тракторів «Універсал» – завод випустив у квітні 1945 року. За десять років, поки виробляли трактори цієї марки, на ланах країни з'явилося понад 211 тисяч таких машин. Один із цих ветеранів сільгосптехніки і дістався молодому трактористу-початківцю Іванові Осіпову.

Перші «Універсали» випускалися на металевих колесах, без пневматичних шин і призначалися для міжрядного оброблення просапних сільськогосподарських культур із причіпними і навісними машинами. Двигун трактора був слабенький, у 22 кінських сили і працював на гасі.

Іван Андрійович може розповідати про трактори без упину.

– За своє життя я освоїв не один трактор. Окрім «Універсалу», був у мене і Т-38, і Т-74, і «Білорусь», і Т-150. А останній мій трактор, коли вже я тут робив, – Т-16. На ньому я пропрацював аж до пенсії.

Гусеничний трактор Т-38, на якому ставив рекорди молодий механізатор, – теж ветеран полів. Порівняно з іншою сільгосптехнікою, машин цієї марки було випущено небагато – близько 26 тисяч екземплярів: він мав низку недоліків, зокрема низьку потужність дизеля – 40 к.с. Потім його модернізували, збільшивши потужність до 50 к.с. Саме цей трактор використовувався як транспортний засіб на дрейфуючій науковій станції Північного Льодовитого океану «Північний полюс-13». А в Шишаках Т-38 встановлений навіть на постаменті як пам'ятник тієї героїчної доби.

– У радгоспі в Черкаській області, де я працював, була велика молочнотоварна ферма. І були постійні перебої з годівлею корів: спробуй вчасно підвезти усім тваринам силос чи солому, якщо їх тисячі! Я разом із двома трактористами організував на Т-38 щось на кшталт стахановського методу: один тракторист вантажить корми, а два їздять і роздають їх на всю ферму. Вийшов безперервний процес.

Іван був старшим у бригаді, до того ж, кандидат у члени КПРС. Завдяки впровадженню ним передовому методу організації праці їхня МТФ упродовж трьох років посідала перші місця за надоями молока в усьому районі. В 1977 році молодого бригадира представили до урядової нагороди.

– Ось, дивіться, що тут написано, – Іван Андрійович витягає з кишені орденську книжку й читає: «Указом

Президиума Верховного Совета от 22 декабря 1977 года наградить И. А. Осипова орденом Трудовой Славы III степени».

Орден Трудовой Славы – єдиний з радянських трудових орденів, що поділявся на ступені. За статусом і порядком нагородження, а також за пільгами, що надавалися кавалерам усіх трьох ступенів, цей орден віддавав бойовому ордену Слави.

Справді, трудові подвиги тоді прирівнювалися до бойових. Та й буденне життя нагадувало трудовий фронт: боротьба за високі надії, битва за врожай, боротьба за виконання й перевиконання плану... Героїв-трудівників стимулювали не стільки матеріально, як морально: їхні портрети прикрашали дошки пошани, їм видавали грамоти, нагороджували

Іван Андрійович і Катерина Якимівна Осіпові.

орденами й медалями.

Орден Трудової Слави Іван Андрійович отримав «за високі виробничі показники, систематичне перевиконання норм виробітку, за досягнення високої продуктивності праці, економію матеріалів і скорочення трудових витрат, за новаторство в праці, цінні раціоналізаторські пропозиції, активну участь в освоєнні і використанні нової техніки і прогресивних технологій».

Та на сімейному фронті у кавалера-орденоносця Івана Осіпова сталися втрати: при пологах помирає любляча дружина, залишивши двох дітей молодому батькові. Рідня померлої жінки вговорила чоловіка, який перебував у розпачі, віддати новонароджену донечку братові дружини, в якого своїх дітей не було. А Іван залишився сам виховувати

дворічного сина. І отут він зустрів свою Катерину.

Вона приїхала на Черкащину з Білорусі – вирощувати буряки. Молода була, що називається, кров з молоком. Закохалася, вийшла заміж, народила дитину, а невдовзі, як воно часто буває, розлучилася...

– З Іваном я познайомилася випадково. В нього дитина, в мене дитина, а сім'ї – ні в нього, ні в мене... Зійшлися. Почали жити разом. Народився синок у нас спільний. Так і почалося в нас троє хлопців: твоє, моє і наше, – сміється Катерина Якимівна.

Як багатодітній сім'ї, молодому подружжю дали велику квартиру на 2-му поверсі нового багатоквартирного будинку. Одразу після декрету жінка вийшла на роботу і влаштувалася працювати на тваринницький комплекс. Та радість сімейного життя щодня розбивалася об суворі радянські реалії: про зведені квадратні метри житла прозвітували, будинок ввели в експлуатації, але ні води, ні

Орден Трудової Слави прирівнювався до бойової нагороди.

шлунку. Це тепер виразку лікують антибіотиками, вчені-лікарі у 2005 році навіть Нобелівську премію отримали за «відкриття століття»: знайшли причину виникнення гастриту, виразки, раку шлунку... А тоді виразку лікували лише операційним шляхом. Операцію робили в Полтаві. Та лікар припустився помилки, і на 9-й день змушений був зробити повторну операцію. Через місяць Івана виписали з лікарні, але шлунок не працював, чоловік не жив, а мучився...

У 1987 році І. А. Осіпова дали старенький тракторець Т-16. У Бірках тоді будували тваринницький комплекс, тож Іван увесь час працював на тому тракторі. Це була остання техніка, на якій працював орденосець. Як універсальна машина для будь-яких присадибних і заготівельних робіт, трактор мав великий попит у господарстві. Проте хвороба давала про себе знати, тож невдовзі у 2000 році чоловік вийшов на пенсію. Та роботи не покинув, тривалий час працював сторожем.

Всього було в їхньому житті – і гарного, і не дуже. Та Іван Андрійович звик долати усі примхи долі й труднощі спокійно, виважено, з гідністю. Надійною підтримкою і опорою йому завжди була любляча дружина Катерина Якимівна. А ще – четверо дітей, яких вони разом виростили.

– Я дояркою в Бірках працювала. І хто не скаже з бабів, що Аркадій – не мій син, я ображалась! Ну як це він – не мій син? Що з того, що не я його народила? Я ж його з двох років вняненьчила! У нас усі діти рідні, не обділені материнською любов'ю.

Справді, усіх своїх дітей батьки любили й виховували однаково, нікого не виділяли й не обділяли. І коли другий син, Сергій, вирішив узяти собі за дружину жінку з двома дітьми, батьки поставилися до цього з розумінням. І сприйняли його прийомних дітей як своїх рідних онуків.

Ніхто не скаже про дітей Осіпових поганого слова: всі вони достойні й поважні люди. Найстарший син працює на ПП «БіАГР», другий – на базі відпочинку неподалік Остап'є, третій – у ТОВ «Біагро» трактористом. Дочка живе й працює в Миргородському районі. Має подружжя Осіпових сімох онуків (разом із двома прийомними) та шестеро правнуків.

Кавалер ордена Трудової Слави не любить згадувати про свої болячки. Хворобами чоловіка більше переймається його дружина:

– У 2009 році Іван знову потрапив у лікарню. Лікар М'якота зробив йому три операції за раз: розшив те, що неправильно зашив попередній лікар, викинув жовчний міхур та ліквідував усі спайки. Та це допомогло не надовго, в 2014 році його знову забрали в Полтаву на операцію. Ніхто не думав, що він виживе! Спасибі Олені Жеревчук, дочці нашої фельдшерки, вона працює в Полтаві медсестрою. Вона вчасно поклопоталася за Івана і сказала лікарям, що це її рідний дядько. П'ять з половиною годин тривала операція! Та М'якота таки врятував його. Але коли Іван виходив із наркозу, в нього стався інсульт... Боже, що я тільки не пережила!

Кажуть, що одружені чоловіки живуть довше за нежонатих. Бо їх люблять, про них піклуються. І подружжя Осіпових – яскравий тому приклад: любов справді здатна робити дива. Тож побажаємо подружжю Осіпових любові і злагоди ще на довгі роки!

Сергій МИКОЛЕНКО.

Зверніть увагу

До уваги підприємців

За ініціативи Президента України Володимира Зеленського в Україні запроваджено державну підтримку малого бізнесу. Підприємці можуть узяти кредит під 5, 7 та 9% річних.

Для цього слід відповідати таким критеріям:

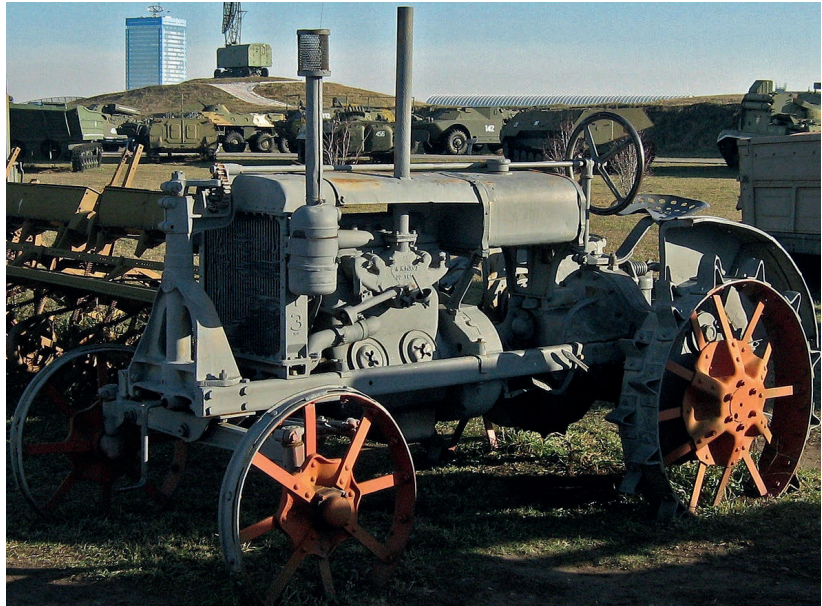
- державна реєстрація малого бізнесу як юридичної особи приватного права або фізичної особи – підприємця;
- учасники та кінцевий бенефіціарний власник (контролер) є фізичною особою – резидентом України;
- кількість працівників на момент подачі заявки не перевищує 50 осіб із урахуванням пов'язаних підприємств;
- річний дохід не перевищує 50 млн грн із урахуванням пов'язаних підприємств;
- розмір державної підтримки за програмою не призведе до перевищення еквіваленту 200000 євро з урахуванням пов'язаних підприємств;
- прибуткова діяльність за останні 4 квартали для діючих підприємств;
- наявність реалістичного та обґрунтованого бізнес-плану для новостворених підприємств;
- не підпадає під обмеження ст. 13 Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва».

Кредит спрямовується лише на інвестиційні цілі (придбання, модернізація основних засобів, ремонт виробничих приміщень).

Кредит під 5% річних надається учасникам програми з доходом до 25 млн грн за умови найму не менше 2 нових працівників протягом одного кварталу. Щоб отримати кредит під 7% річних, створювати нові робочі місця не обов'язково.

Для бізнесу з річним доходом від 25 млн грн кредит надається під 9% річних, за кожне нове робоче місце відсоткова ставка зменшується на 0,5%, але не менше 5% річних.

Щоб отримати кредит, потрібно заповнити реєстраційну форму на сайті <https://5-7-9.gov.ua/>

Легендарний трактор «Універсал», на такому починав працювати орденосець.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жительки с. Сидорівщина, дитини війни, ветерана праці
БАРБОВСЬКОЇ Ганни Степанівни;

жителя с. Коноплянка, ветерана праці
ОВЧАРЕНКА Олексія Степановича

і висловлюють співчуття рідним і близьким покійних.

Поповнення в нашій громаді

У родині **В'ячеслава Сергійовича та Оксани Олександрівни Сидоренків** із с. Красногорівка народився первісток - синочок **Кіріл**, а в родині **Юрія Савелійовича та Альбіни Станіславівни Селіних** (с. Коноплянка) - друга дитина, донечка **Ліліана**.
Щиро вітаємо батьків та зичимо щастя, миру, благополуччя і всіляких гараздів. Хай дітки ростуть здоровими, сильними, розумними та успішними на радість оточуючих.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

20 березня

ІВАНОВА ЛІДІЯ ІВАНІВНА

(с. Балаклія) – 70 років;

КРАСЬОК МИКОЛА ПЕТРОВИЧ

(с. Балаклія) – 65 років;

29 березня

ІЛЬЧЕНКО ОКСАНА МИРОСЛАВІВНА

(с. Красногорівка) – 60 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади щиро вітають усіх іменинників і бажають мирного неба, міцного здоров'я, людського щастя, благополуччя та всіляких гараздів.

Летять роки, як лебеді у вирій,
Життя іде, його не зупинить.
Прийміть вітання наші щирі,
Ще до ста років зичимо прожити.

Хай Матір Божа вас оберігає
Від зла, хвороби і журби,
А доля щедро посилає
Любов і щастя вам завжди.

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова продовжує готувати фахівців зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» (рівня «Бакалавр» та «Магістр») за освітніми програмами «Адміністративний менеджмент», «Адміністративне управління об'єднаними територіальними громадами» за денною та заочно-дистанційною формами навчання.

Мета підготовки полягає в набутті професійних компетентностей щодо ефективного управління на засадах публічності влади, демократичних принципів взаємодії влади та громади, прозорості прийняття управлінських рішень для забезпечення сталого розвитку регіонів шляхом активізації місцевих ініціатив і раціонального використання ресурсного потенціалу територій.

Реалізація освітніх програм за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» спрямована на формування нової управлінської еліти в Україні.

Запрошуємо посадових осіб місцевого самоврядування, які мають бажання, пройти навчання на базі Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова.

Білоцерківська школа – переможець шкільного громадського бюджету Полтавської області

3 березня у виставковій залі Полтавського міського будинку культури відбулося нагородження переможців шкільного громадського бюджету Полтавської області та бюджету участі 2019 року.

Розпочали нагородження з пізнавально-інтелектуальної гри «Брейн-ринг», присвяченої розвитку участі (співучасті) в житті, Україні та Полтавській області. Готували учасників до участі в грі вчителі суспільних дисциплін О. О. Перелай та Г. І. Пицак.

Гра сприяла розкриттю інтелектуальних здібностей учнів, розширенню знань, умінь та навичок у сфері партисипаторного бюдже-

тування, розвитку лідерських якостей, умінь працювати в команді та спільно вирішувати завдання за короткий період часу.

Щорічний мітал Полтавської обласної ради «Партисипація та інформатизація» об'єднав навколо себе ініціативних та небайдужих громадян Полтавської області, переможців шкільного громадського бюджету та бюджету участі. Серед нагороджених – і команда учнів Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ст.

Ще в жовтні 2019 року було створено проєкт «Облаштування комфортного освітнього середовища для навчання та відпочинку у Білоцерківській ЗОШ І-ІІІ ступенів». Проєкт передбачає облаштування на базі школи ком-

фортних локацій для відпочинку, емоційного розвантаження учасників освітнього процесу, їх батьків та гостей, для проведення уроків, занять гуртків, батьківських зборів, позакласних заходів у незвичному форматі, годин спілкування із психологом, створення простору для творчості. Усе це сприятиме вдосконаленню сучасного освітнього середовища школи, створенню багатофункціонального гнучкого простору, що мотивуватиме до навчання, оновленню дизайну коридору на основі принципів нового освітнього простору.

Дитяча мрія здійснилася. За підсумками голосування проєкт потрапив до числа переможців. Проте кошти на реалізацію проєктів шкільного громадського бюджету, на жаль, ще не закладені в обласному бюджеті. Сподіваємося, що на черговій сесії обласної ради внесуть зміни до бюджету, і проєкти будуть реалізовані, згідно з положенням, протягом 2020 року.

Шкільний громадський бюджет – це процес взаємодії органів місцевого самоврядування з молоддю, спрямований на залучення учнів віком від 14 до 18 років до участі в бюджетному процесі шляхом подання ними проєктів та проведення відкритого громадського голосування за такі проєкти з подальшим фінансуванням для їхньої реалізації. Участь у подібних заходах сприяє підвищенню рівня довіри молоді до процесів прийняття рішень органами місцевої влади; їх залученню до процесів врядування. Переконана, що перемога в шкільному бюджеті участі – це спільна перемога учнів, вчителів, батьків та всіх небайдужих жителів Полтавщини, які підтримали проєкт голосуванням, це результат плідної співпраці з представниками місцевої влади.

Н. І. ПИСАРЕНКО,
заступниця директора
Білоцерківської ЗОШ І-ІІІ ст.

Команда Білоцерківської школи під час заходу.

Малі села – великі досягнення

Наше село Бірки зовсім невелике, але посідає не останнє місце в районі – й у шкільних конкурсах, і в спортивних змаганнях, і в народній самодіяльності. І люди в нас небайдужі: для покращення умов відпочинку, приміром, голосували і перемогли у проєкті «Бюджет участі» на встановлення дитячого майданчика, а потім і спортивного майданчика, облаштування якого чекаємо вже цього 2020 року.

Завдяки старанням в. о. старости села Ніни Петрівни Падалій, ініціативних депутатів Ольги Дмитрівни Товкач, Інни Миколаївни Назаренко, Олени Василівни Любиченко, які підтримали прохання молоді, нині у нас у вечірній час працює спортзал. А у вихідні молодь нашого і сусідніх сіл проводять змагання з волейболу. Старшокласники і молодь дуже задоволені цим.

Село працює і живе змістовним, насиченим подіями життям. Кажуть, хто добре працює, той і відпочивати гарно вміє. Так воно і є. У нас проводяться культурно-масові заходи до свят: 8 Березня, 9 Травня. Дуже люблять селяни Трійцю, це одне з найма-

совіших свят, бо разом із Трійцею ми святкуємо й свято села. До нас приїжджають гості з сусідніх сіл та району, дають концерт, розважають дітей і дорослих різноманітними атракціонами. Про стареньких пенсіонерів теж не забувають: у день людей похилого віку проводять концерт і пригощають різними смаколиками, які власноруч готують хазяєчки села. Господині частують ветеранів варениками, капусняком, пиріжками.

Новий рік – свято і дорослих, і дітей. Розігрують лотереї, проводять конкурси, всі задоволені і настрій у всіх по-справжньому святковий.

Нещодавно на день заохочених підприємиця І. М. Назаренко ор-

ганізувала чудове свято. Молоді люди не тільки танцювали, а й активно брали участь у конкурсах, які влаштувала Інна Миколаївна, за власний кошт закупивши подарунки для учасників. Усі були переможцями, ніхто з учасників не пішов без подарунка. На святі панувала по-справжньому святкова атмосфера, чудовий настрій. Молодь дуже вдячна за таку ініціативу, бо увечері є куди вийти, прогулятися, потанцювати.

Не так давно у мене була можливість поспілкуватися зі старостою села Ніною Петрівною Падалій. Переконали, що вона дуже щиро переймається життям села і кожного його мешканця. Вона працює без нормованого графіку, оскільки люди будь-якого дня і в будь-яку годину доби можуть до неї звернутися по допомогу. Якось Ніна Петрівна розповіла, що в розвитку села заплановано багато заходів, які вона хотіла б утілити. Це і ремонт Будинку культури, який розпочали в 2019 році, і

збільшення кількості сортувальних баків... Мешканцям села не байдуже до екологічної ситуації, вони з розумінням прийняли цю пропозицію. Тепер для зручності селян планують додатково встановити бази для збирання пластику і скла.

Планують також біля нашої річки збільшити місця відпочинку, зробити майданчик для футболу і волейболу, організувати планове підвезення жителів села в районний центр.

В. о. старости запевнила, що всі пропозиції жителів приймаються, розглядаються і беруться до уваги. Завдяки злагожденій, професійній і розумній команді на чолі з головою ОТГ І. В. Лещенком, підтримкою братів Віктора Володимировича та Юрія Володимировича Кордубанів усі плани й задуми стосовно розвитку села обов'язково здійсняться. Тож у малого села Бірки великі перспективи!

Від імені молоді села Бірки
Микола МОСКАЛЕНКО.

У «Дюймовочці» дбають про харчування

Харчування дітей – надзвичайно важлива проблема будь якого суспільства і з цим не можна не погодитися. Раціональний режим харчування, збалансованість раціону є основними умовами для підвищення опору дитячого організму до захворювань, для нормального росту і розвитку дітей, які виховуються у дошкільному навчальному закладі.

У Білоцерківському ДНЗ (дитячому садку) «Дюймовочка» постійно контролюється харчування дітей, стан їхнього здоров'я, систематично аналізуються перелічені показники і відповідно до цього проводиться корекція харчування:

- виконання норм харчування;
- закладки продуктів, виходу готових страв;
- організація забезпечення продуктами;

Малюки під час заняття на тему харчування.

- харчування дітей у групі;
- рівень сформованості у вихованців культурно-гігієнічних навичок під час прийому їжі.

Для вихованців ДНЗ «Дюйм-

мовочка» вихователі О. О. Копін, С. О. Дубовик проводять за планом освітньої діяльності заняття та бесіди на тему харчування та його значення для здоров'я. Такі заняття дуже подобаються малюкам,

тому що містять багато практичних завдань і дидактичних ігор.

Наталія СУЛИМЕНКО,
завідувачка
Білоцерківського ДНЗ.